

Cultura i mitjans | Actualitzat el 21/05/2021 a les 12:00

Silvia Castañeda: «La pandèmia ha alterat el dia a dia de la Irmandade, però també ens ha cohesionat»

Entrevistem la presidenta de la Irmandade Galega de Rubí amb motiu de la celebració del Dia das Letras Galegas i l'entrega de premis del certamen literari Manuel Rivas per saber com ha passat l'entitat aquest temps de pandèmia

Silvia Castañeda, presidenta de la Irmandade Galega de Rubí | Marta Casas

Aquest dilluns, la Irmandade Galega de Rubí celebrava el Día das Letras Galegas. Tradicionalment es feia una gran festa amb productes típics gallecs, balls i actuacions de gaita a la Rambla del Ferrocarril, però els últims dos anys no s'ha pogut fer a causa de la pandèmia.

Com a totes les entitats, el coronavirus ha deixat tocada la Irmandade Galega, per la suspensió d'activitats - tant les que impliquen grans concentracions com les del grup gestor de l'entitat - i han hagut d'adaptar-se al context de pandèmia.

Hem parlat de totes aquestes qüestions i de les perspectives de cara al futur amb la presidenta de la Junta Directiva de la Irmandade, Silvia Castañeda.

- Què se celebra el 17 de maig, Dia das Letras Galegas?

- És el dia que Rosalía de Castro va publicar *Los Cantares Gallegos*, i va ser la primera

homenatjada per aquest Día.

- I aquest any?

- Aquest any ha estat Xela Arias, una escriptora - sobretot de poemes - que era professora en un institut de Galícia, i va morir prop dels 40 anys. Era molt coneguda i estimada, perquè era molt bona professora. És curiós perquè la primera va ser una dona, i aquest any n'homenatgem una altra, però en les quaranta edicions potser n'hi ha quatre o cinc.

- Aquest any, però, ens quedem sense la tradicional Pulpada que organitzàveu pel Dia das Letras Galegas.

- Sí, és una pena, trobem a faltar les activitats grans com aquesta o el Dia de la Matanza Do Porco, que al 2020 ja no la vam poder fer per la pandèmia perquè va caure just l'estat d'alarma. Però el que més trobem a faltar és el dia a dia de l'entitat.

- Com ha estat aquest dia a dia durant la pandèmia?

- El grup de folklore, les classes de ball, gaita... eren activitats setmanals que ens permetien mantenir el ritme, i quan va arribar el tancament no vam poder fer res. Vam intentar adaptar-nos a fer-ho de manera telemàtica, però se'ns feia pesat... i no teníem una altra. Això de tocar la gaita *online* no ho vèiem (riu). Però sí que hem tirat endavant coses per la via telemàtica.

- Què heu continuat fent, doncs, per la via telemàtica?

- Ens vam centrar en allò que sí que podíem fer *online*, i a més de la reunió setmanal de la Xunta Directiva de l'entitat, el grup que s'ha anomenat la Xuventude de la Irmandade Galega i jo ens hem reunit cada dijous i pràcticament han portat tot el pes de la revista *O Pardo*, que ja el tenim a la impremta i sortirà aviat. També van fer un muntatge de vídeo pel dia del naixement de la Rosalía de Castro, i pel Dia das Letras Galegas han fet un altre muntatge dedicat a la Xela Arias.

- Ara heu pogut reprendre l'activitat presencial?

- Sí, just aquest diumenge hem començat els assajos de manera presencial, que els fem a un espai que ens ha cedit l'Ajuntament al Celler per poder mantenir les distàncies i les mesures de seguretat, i hem notat que després del tancament per la pandèmia no ens recordàvem de res de gaita ni de balls (riu), però sí que s'ha notat molt la cohesió de grup.

- Us heu sentit acompanyats durant tot aquest temps?

- Al començament ho vam passar molt malament, perquè algunes activitats que ens generen ingressos les vam haver d'aturar de cop i, en canvi, les despeses continuaven: per exemple, la professora de ball, no la podíem deixar mesos sense cobrar res. Però per sort vam trobar molt de suport per part de l'Ajuntament i de la Xunta de Galícia, i no només econòmic, sinó que ens han anat preguntant periòdicament com estàvem i què necessitàvem. Per exemple, els assajos al Celler van ser idea seva, i l'utilitzen més entitats que es troben amb el mateix problema que nosaltres, que tenim un local molt petit i no ens permetria fer la separació de grups.

- Quins plans teniu per al futur?

- El més immediat és la col·laboració en la Festa Major de Rubí, l'Ajuntament ja ens ha dit que compta amb nosaltres. Ens agradaria fer una Cercavila, però creiem que no ho podem fer perquè l'ocupació de la via pública en aquest cas és més difícil de controlar... El que sí que farem és una petita actuació, tot i que després de tant de temps sense assajar... veurem com surt (riu).

- Aquest diumenge celebrem l'entrega de premis Manuel Rivas.

- Sí, és un periodista i escriptor, un dels més famosos ara mateix al món gallec, però també escriu molt en llengua castellana i moltes de les seves novel·les s'han adaptat a pel·lícules - per exemple, *La lengua de las mariposas*. Es va fer molt famós quan va passar tot allò del *chapapote* per les seves intervencions en defensa de la terra.

Ja portem cinc edicions del concurs, i amb novetats: el primer premi és de 600 euros (abans era de 100) i hi ha un premi especial en llengua gallega - que podria ser la mateixa que guanyi el primer premi - dotat amb 300 euros. Els premis els donarem diumenge, 23 de maig, i ho retransmetrem per Internet.

- Es pot aprendre gallec a la Irmandade?

- Abans fèiem classes de gallec i de cultura gallega, i tenim previst tornar-ne a fer... però no és tan fàcil perquè els grups canvien molt. Ara sí que tenim un grup que podria assumir les classes de gallec, potser l'any vinent, per una qüestió d'edat.

Silvia Castañeda, a la seu de la Irmandade Galega de Rubí Foto: Marta Casas